New Knowledge Journal of Science

Списание за наука „Ново знание"

Academic Publishing House - "Talent"
University of Agribusiness and Rural Development - Bulgaria

Академично издателство „Талант"
Висше училище по агробизнес и развитие на регионите - Пловдив

http://uard.bg

INTERCULTURAL RELATIONSHIPS IN MARRIAGE

Mira Doncheva

University of Agribusiness and Rural Development – Plovdiv, Bulgaria

Key words:
intercultural
relations
tolerance

Abstract
The article examines the relationships in the intercultural marriage, bringing the basics and focusing on tolerance in relations between international partners. The implications lead to some conclusions regarding the nature of intercultural relations in connection with the typical problems arising in real situations.

ВЗАИМООТНОШЕНИЯТА В ИНТЕРКУЛТУРНИЯ БРАК

Мира Дончева

Висше училище по агробизнес и развитие на регионите - Пловдив

Ключови думи:
интеркултурен
взаимоотношения
толерантност

Резюме
Статията разглежда взаимоотношенията в интеркултурния брак, извеждайки основните положения и акцентирайки на толерантността в отношенията между интернационални партньори. Разсъжденията водят до заключения, касаещи природата на интеркултурните взаимоотношения във връзка с най-характерните проблеми, възникващи в реални ситуации.

Не бих могла да говоря по тази тема от опит, но тя се среща много често около нас. Този факт определя и мотивацията ми да направя опит да анализирам темата за интернационалния брак в контекста на интеркултурната комуникация. Основната ми идея е, че трудностите в този вид брак са повече отколкото в традиционния, но има начин за преодоляването им и той е в склонността на партньорите интензивно да комуникират помежду си. С други думи, на базата на диалога те следва да изразяват привързаността си един към друг и непрекъснато да обменят помежду си мнения, възгледи и чувства.

Все повече и повече консерватизмът в хората отстъпва място на толерантността. Ако преди век е било трудно пътуването, то сега тази бариера липсва и ние с лекота пресичаме границите на чужди държави. Превозните средства са все по-бързи и дори не се замисляме за изминалите разстояния. Това неминуемо довежда до промяна в манталитета. Вратите пред нас са отворени, няма политически спънки и ние планираме посещенията си в чужди страни без затруднения. Разбира се, по този начин ние се обогатяваме като открехваме тяхната история, виждайки техните паметници, докосвайки се до тяхното минало и настояще. Дори и само наблюдавайки чрез медиите, ние поемаме заедно с информацията един по-широк светоглед и приемаме все по-лесно различията. Оценяваме ги за приемливи и нормални. Архаичните задръжки са силно заглушени, вече традициите са културна ценност, за която ние мислим от време на време.

Следването в чужбина, особено в Западна Европа, е предпочитано за много наши сънародници. Всеобщото мислене е, че им отваря по-големи възможности за реализация. Попадайки там, те са в различна среда, срещат се с представители на други култури и малко по малко се приобщават

към тях. Според едно проучване околната среда влияе около петдесет процента върху промяната на личността. Така че попадайки в друга култура, тя неминуемо оставя отпечатък. Друг е въпросът, когато си тръгнеш от там, какво ще задържиш.

Спортистите, след като покоряват родните върхове, мерят сили с конкурентите си от други страни. Запознават се, установяват и поддържат контакти. Постижимият достъп до другите култури ни прави все по-отворени към тях. Новите пазари и ниши за бизнес в чужбина са възможност, от която се възползват много хора. Все по-популярни стават новите транснационални и трансконтинентални компании, в които работят служители и работници с различен произход. Не мога да не спомена и емигрантите, които търсят по-добро бъдеще и се заселват в чужди държави. Около осемдесет хиляди наши сънародници ежегодно напускат страната ни, осигурявайки си материални придобивки и носталгия.

Всичко това влияе на нашите възприятия, променя манталитета и нагласата ни спрямо различните. Дори и за кратко да сме били в контакт с тях, в зависимост от тяхното въздействие, това в някаква степен ни преобразява. В много отношения ги приемаме като едни от нас, ако поведението им не ни раздразни. Всички тези желани и нежелани контакти ни заставят да намерим начин да преодолеем различията си. Приспособяваме се и се приобщаваме един към друг. Все по-често можем да видим семейни двойки, които са от различна културна общност. Те са били взаимно привлечени, открили са нещо впечатляващо, достатъчно притегателно, за да заживеят заедно. Независимо, че са израснали в различна среда, която ги е формирала по различен начин, те са намерили сходство в интереси, в темперамент и са приели различията си. Може би, защото съм жена, аз съм се интересувала от взаимоотношенията в един интеркултурен брак, разпитвала съм и съм анализирала това, което съм виждала. Лично за мен това е интересен казус, защото има достатъчно различия в два персонажа от различен пол, за да се затрудни състоянието и от мирогледа на различната култура. Но да речем, че за други това е нещо съвсем естествено и те узаконяват връзката си. С времето тази двойка е заимствала нещо от едната и нещо от другата култура и бракът вече е престанал да бъде интеркултурен. Все пак аз ще се спра върху трудното начало, когато несходствата не са изгладени.

По принцип, когато един човек е различен, той е атрактивен. Културната среда, която се е отпечатала върху характера и обноските му, е изработила уникалност, която провокира. Въпросното лице носи цялото послание на своята култура, нейните позитиви и негативи. Дали ще бъдем привлечени от това, което виждаме, или отблъснати от неразбиране, е субективен избор. Много фактори могат да повлияят на това – начинът, по който сме възпитани в ранните си години; опитът, който сме преживели в по-късен етап… Аз ще развия сценария, в който различията те канят. Тогава това, което виждаш е привлекателно и въпросният човек става лесно забележим. Той се откроява от тълпата и ти си впечатлен. Понякога и акцентът му ти звучи по-мелодично. Все повече мислиш за него, разпитваш индиректно приятелите и познатите му. Когато е наблизо, го наблюдаваш и сякаш не виждаш недостатъци. Проявяваш креативност как, кога и по какъв „естествен“ начин да се срещнете, така че да не го отблъснеш, но да го предразположиш. В главата си имаш всевъзможни комбинации и търсиш правилната, внимателно ги планираш и обмисляш. Всички сетива са настроени към определения човек, който не се държи като другите. Той детински лесно се впечатлява, дори и на нещата, които отдавна сме категоризирали като безинтересни. Това те кара да се родиш сякаш отново. Така става лесно да бъдеш заинтригуван от това, което върши, от интересите, които го вълнуват. Мислиш как да се проектираш по-точно в мечтите му, които все повече изглеждат като твои. Когато става въпрос за бъдещето, не можеш да си го представиш без него. Намерил си сякаш сродната душа, която винаги си търсил.

Той говори различно, държи се различно и ако преди това си бил наранен от съотечественици, лесно можеш да проектираш мечтите си върху него. Тогава недостатъците са по-скоро екстравагантност, която граничи с оригиналност и ти се забавляваш. Във всяка среща откриваш нещо интересно, нещо което не си срещал преди, приемаш привлеклия вниманието ти човек с особено желание, той вече е заобиколен от тайнственост и любопитството ти нараства. Много е вероятно събеседникът, виждайки проявения интерес, да преувеличава нещата и да ги поукрасява. Но дори и да го подозираш, увлечението е нараснало дотолкова, че на теб ти е приятно. Все по-лесно става общуването и по-деликатна връзката.

Това е така нареченото романтично начало, в което розовите нюанси са взели превес. Различията не са толкова различни и нищо не е достатъчно отблъскващо, за да подбуди към анализ. Чувствата се носят в облачета с форма на сърце и настроението е във върховата си фаза. Не се впечатляваме, ако дочуем неодобрително мнение от околните, не му отдаваме нужното внимание. Не и в този етап! Дори си мисля, че човек първоначално се влюбва не толкова в отсрещния, колкото в представите си за него. Хората казват, че за да опознаеш някого, ти трябва да изядеш една торба сол с него. Но когато сърцето бие учестено, преценката е обвита от пълно затъмнение.

Източник: http://evalive.ru/relationships/193-flirt-ili-otnosheniya.html

Понякога сюжетът се върти около представители от стари култури с общи исторически корени. При тях темите от сходното минало са добро въведение, за да се положи основата. Общо взето, въпросната двойка поне в началото ще се придържа към добре познатото, за да може крехкото увлечение да не бъде попарено, но да му се даде време, за да се укрепи.

Ако в този период единият неразумно реши да наложи своята гледна точка, може и да не се стигне до интеркултурен брак. Но да приемем, че двамата са разумни и искат с грижа да изградят тези взаимоотношения, тогава започват малко по малко да наслагват върху общото – своите семейни ценности. Обикновено единият повдига въпроси за детството, семейството, работата, а другият тактично описва своето минало и настояще. Във взаимна търпимост вече се споменават различията и ако има желание, те се приемат. Най-добрият показател е, когато си наранен от другия – дали ще решиш да продължиш с него или всичко ще приключи. Ако влюбването си е тръгнало внезапно така, както си е дошло, тогава не говорим за връзка, която върви към зрялост. Защото идеална среда няма, идеални взаимоотношения няма, дори и хората да са от една и съща култура. Ежедневно сме свидетели на разрушени връзки и причината в повечето случаи не я намираме в различния произход. Често ни е трудно да изтърпим себеподобните си, оправдаваме себе си и ги обвиняваме за неуспехите ни. Взаимоотношенията между хората са сложен и многоаспектен въпрос – мистерия. Колко по-трудно ще е на тези, които са израснали по различен начин, да намерят достатъчна мотивация да изградят общо бъдеще. Често говорят различни езици и комуникацията се усложнява. Понякога в мислите си планираме идеята по един начин, но когато я произнесем – се разбира нещо съвсем друго. Основанията за конфликт вече са много по-реални. Неразбирането лесно може да доведе до недоволство, а то - до вражда. Често съобщенията-символи в различните култури, се тълкуват по различни начини. Необходимо е детайлно изучаване на другата култура и това е нужно да го направи всеки един от партньорите. Добрите взаимоотношения не могат да съществуват в хаос и дестабилизация. Те се нуждаят от съзидателност. Това развива най-доброто у всеки и води към креативност и устойчивост. Те са компоненти на личността, които се усъвършенстват в несгодите. Трудности винаги ще има около нас и ако във фокуса на нашето внимание продължава да бъде избраното лице, то ще затвърди позицията си – независимо от обстоятелствата.

Всяко взаимоотношение е многолико. Не е лесно да го подредим и поставим в рамка. Във всеки отделен случай виждаме различни сюжети. При някои единият иска да бъде контролиращ, а другият – няма нищо против. Но ако и двамата са с лидерски тип характер, мисля, че ще бъде много трудно без взаимни компромиси да продължат. В други двойки единият е по-проницателен и тактично „оформя“ светогледа на другия. Ако го прави достатъчно умело – може и да успее.

По-сложно е ако единият е от култура, в която налагат своите ценности. Тогава след милото запознанство и любезно приятелство следва брак, в който не зачитат другия. Това може да са представители на различни религиозни общности и комуникацията да е силно влошена. Чувала съм и за случаи, в които роднини заставят новопристигналия да приеме техните норми и обреди и да забрави своите. Взимат му документите и той от партньор се превръща в жертва. Единствено инстинктът му за съхранение

го пази жив, но това е по-скоро вегетиране. Трудно е да се опише жалкото състояние на хора, попаднали в такъв ужас. Дните им се нижат в страх и самосъжаление. В повечето случаи живеят в страни, в които нямат законни права, за да поискат защита и те или съкрушено продължават, или търсят начин да избягат. В този случай интеркултурните взаимоотношения рефлектират пагубно за тях, липсва комуникация, такт, търпимост.

Има и друг сюжет, в който единият партньор е представител на държава, която е добре икономически и социално развита. В случай, че вторият не е с подобен произход – различията стават значителни. Разбира се, ако мотивът му е изгоден брак, тогава каквито и да са недостатъците на първия, залогът ще бъде достатъчно голям, за да не бъдат отблъскващи. Тук може да се говори много, но винаги ще става дума за интереси. Всеки преценява за себе си дали би се продал и ако да - за колко? Тази тема ми е малко болезнена, защото тук една личност се обезценява, а това не може да бъде поправено. Със сигурност, да се справяш с битовизма, с оскъдни средства, не е лесна задача, но ако ти не държиш на собственото си достойнство, то няма да има кой да го направи. Никой друг не е достатъчно загрижен за него. Неудовлетворението, което ще последва, няма да бъде компенсирано нито с антидепресанти, нито с някаква друга зависимост.

Ако въпреки класовите различия не говорим за евтино предлагане, но и двамата партньори са привлечени от качествата на другия, колкото и идеалистично да звучи – може да се случи. Аз лично виждам сериозна заплаха единият да се комплексира и непрекъснато да иска да се доказва. Това е несигурност, която може да го преследва през целия му живот. Има хора, които са решили да компенсират материално небогатия си произход с древните културни ценности на своя народ. Те не се срамуват да говорят за произхода си и когато е удачно споменават факти от своята история, които са значими. Добре е да помнят, че техният партньор се е влюбил в тях именно заради това, което са. Той от своя страна трябва да бъде внимателен с обноските си. Всяка претенция, че неговтаата родна държава е по-добре уредена във всяко отношение може да нарани другия. Разбира се, човешките взаимоотношения са многоаспектни и всичко в тях има значение. Всеки в една връзка е прав за себе си и има достатъчно основания, за да го вярва. Но изборът да встъпиш в брак с човек от друга култура си е сериозно предизвикателство. Ако говорим само за моментно привличане, то няма да има капацитета да устои през всички трудности. Ежедневно сме поставяни пред избор, предизвикани сме да вземаме решения, с които да подсигурим нашето бъдеще. Когато обстоятелствата не са особено приятни и не сме инвестирали във взаимоотношенията си с човек, на който да се доверим, за да преминем през тях – тогава става особено мъчително. Разбира се, има голям брой хора, които по една или друга причина нямат семейство и те се справят добре, но моята тема е интеркултурните взаимоотношения в брака и затова аз наблягам на тях. Ако брачната комуникация я няма или е в лошо състояние – задължително се влошават взаимоотношенията в него. Не се ли потрудим за успешен брак – не вярвам някой да ни го поднесе наготово. Добре осъзнавам, че живеем във времето на егоизма, но ако изгубим доверието помежду си, ако не можем да уповаваме един на друг – трудно ще намерим другаде опора. Аз искрено се възхищавам на хора, които са съумели да изградят добри взаимоотношения в брак от две различни култури. Те са положили повече усилие, но и са получили по-голямо удовлетворение от постигнатото.

Източник: http://novini.rozali.com/lyubopitno/haidi-klum-i-siil-otnovo-zaedno.html

Партньорите са намерили основателна причина въпреки различията, въпреки негативното обществено мнение, да се посветят. Дали им е лесно? – Едва ли. Но вярвам, че всяко усилие си заслужава. Болката, през която преминаваш или ще те съкруши, или ще те утвърди. Избираш или да се огорчиш и откажеш, или да се изправиш и да подадеш ръка. А не съм срещала хора, които да отхвърлят приятелска подкрепа. Понякога ще изнемощее единият и другият ще му е опора, друг

път ще си разменят местата. Житейският път е неравен и изпълнен с предизвикателства. Бракът може да бъде сигурността, която те укрепва.

В интеркултурния брак взаимоотношенията са оригинално разнообразни. Може би най-използваната дума в изложеното дотук е различие и неговите производни. Определено те са силен акцент и ние не можем да не ги отбележим. Да, в такъв тип брак различията са очевидни, но въпросът е дали трябва да са на фокус. Кое е най-важното в тези взаимоотношения? Можем ли да преодолеем негативите и да се възползваме от предоставеното ни разнообразие? Пъстрата палитра от разносъставни части е сформирала личностите в добри и лоши аспекти. Наше е решението да ги използваме, за да внесем уникален привкус на живота си. Защото, ако творец използва умело цветовете в една творба и с това я прави завладяваща, колко повече може да употреби различните нюанси на различните култури, за да изживее най-смислената част от живота си неповторимо. Това е многоцветен шедьовър, в който всеки сюжет е добре да бъде внимателно втъкан. И двамата партньори трябва да са с нагласата да съжителстват с повече доза търпение и поносимост. Ще има случаи, в които раздразнение, внесено отвън ще се опита да задуши постигнатото. Ако „моят дом е моята крепост“, то е добре крепостните стени да ги направим достатъчно високи и здрави срещу външни нашествия. Тогава с взаимни усилия уникалността на двамата няма да ги разделя, но ще ги допълва. Задачата не е лесна, но все пак е съществувала причина за привличането. Единствено той (тя) се е откроил(а) над всички останали. Със сигурност тези качества са си останали в него (нея), въпросът е дали ще ги приемаме за даденост и ще се превърнат ли те в незначителна част от невзрачно ежедневие. Хората казват, че бързо се свиква с хубавото, а и аз от опит съм разбрала, че лесно приемаш доброто и очакваш още и още. Невинаги другият е в състояние да удовлетвори всички претенции. Понякога и той минава през своите „долини“. Нужно е в брака да подобрим собствените си комуникативни действия. Ако, влизайки в тези взаимоотношения, двойката стои върху плоски разбирания, с негативна конотация, държейки на второстепенни елементи – тя ще заживее в посредственост. Нагласата към живота, към човека до нас ще е определяща дали ще го ценим или ще го държим под сянката на нашия егоцентризъм. Приемайки го като завършен продукт от недостатъци, но и от предимствата, без които не искаме да живеем, установяваме атмосфера на мир. Тъй като истината е някъде по средата е добре да се изхвърли фанатичния буквализъм. В тактичността понякога преглъщаш неодобреното. За да се запази вежливостта, си склонен на отстъпки.

Всеки се стреми към позитива в брака, но той не е всичко. Не можем да вземем само някои възможности от съвместния живот. Когато говорим за брак, ние имаме предвид целия аспект от връзки и отношения. От нереалното очакване следва разочарование. Разбира се, в брака трябва да има взаимност. Не можем да се надяваме само единият да бъде зрял и да постъпва правилно. Това е непостижимо. Ние не сме супер герои от измислен екшън. Ако чувството ни за справедливост показва, че сме използвани и неоценени, няма да има взаимност. Нормално е да искаме ответност и да държим на нея. Затова комуникацията в брака е особено важна. В спокойна атмосфера всеки трябва да е свободен да изложи мнението си, да поиска съдействие или промяна. Всичко, ако се обсъжда в подходящ тон и разбиране, може да бъде прието. И тогава двете гледни точки биха се срещнали в компромис. Не казвам, че е винаги постижимо, но е предпочитано. Да, понякога е трудно реализуемо поради една или друга причина. Тогава може неразбирателството да ескалира до положение, в което да ни нарани. Непреодолимостта на различията може да бъдат в основата за това. Всяка култура има своята специфика. Например нигерийците много се различават от останалите африканци. За тях съм чувала, че са особено напористи и неотстъпчиви. Обикновено те очакват останалите да се съобразяват с техния поглед върху нещата и не приемат лесно различно мнение. Не може да се очаква другият в такъв брак непрекъснато да отстъпва и да се съобразява. Всеки има праг на поносимост и след това просто е невъзможно да се продължи по стария начин. Понякога двамата не са в състояние сами да разрешат казуса. Те могат да се обърнат за съдействие към приятели, а може и към брачен консултант. Често отстрани проблемът изпъква по-ясно и когато не си в него, решението се вижда по-лесно. Ако има желание, ще има и изход. Тогава прошката е най-силното и безотказно лекарство. Когато прощаваш не означава, че забравяш, но че освобождаваш себе си и другия да продължите с нужната поука.

Да споделяш битието си, да изживееш всеки отделен миг с човека до себе си, е одисея от преживявания. Има върхове и падения, смях и сълзи, пререкания и прегръдки… всичко. Ние сме социални същества - имаме нужда от близост. Понякога това води до болка, понякога - до радост. Тези взаимоотношения съкрушават, но и изцеряват. Там можеш да се почувстваш пренебрегнат, можеш да се почувстваш и значим. Да, това го има във всяка връзка, но интеркултурната е по-ярко оцветена. В нея контрастът е по-силен и съпротивлението е

по-голямо. Затова и усилията, с които хората в нея постигат консенсус, са повече. Но степента, с която се наслаждават на трудната победа, е по-голяма. Лесните – бързо се забравят.

Така че бракът е отговорно съжителство, в което всеки се старае да го направи по-добро и по-привлекателно. Това зависи и е реализуемо единствено от членовете му. За интеркултурния брак летвата е вдигната по-високо. Трудно се преодолява начинът, по който са те възпитали, и сформираният възглед за отношенията в семейството, които си наблюдавал. Без да осъзнаваме, ние се стремим да му подражаваме, дори и да не ни е харесвал в някои аспекти. Децата приемат този модел като еталон и го следват като нещо нормално. Възможно е да не се отклонят от него, въпреки силното си съпротивление през своето юношество. Може да са се заричали никога да не постъпват така, когато станат родители, но след време съвсем методично го повтарят. Има шокиращи факти на малтретирани деца, които въпреки огромната болката, която са изпитвали, на свой ред, когато са станали родители, също са малтретирали децата си. Може би трудно осъзнаваме силата на изградения модел, към който неотклонно се придържаме. Различното може и да е по-добро, но е плашещо. И затова трудно го приемаме. Във всяко семейство има различен модел за приспособяване. Нужно е време, което партньорите следва да си дадат – време, в което те да сведат забележките до минимум и да се интересуват от нещата, които другият харесва. Това е време, в което малките жестове трябва да се обясняват, да се търси всяка възможност да покажеш привързаността си към другия. Недоразуменията да се разглеждат като повод за веселие между тях. По никакъв начин да не се разгласява на други, ако това ще накърни достойнството на партньора. Добре е да се смекчи всяка критичност.

Източник: http://www.vesti.bg/razvlechenia/lyubopitno/neshto-vyzmozhno-90-godini-brak-i-chista-liubov-6032026

Взаимоотношенията в интеркултурния брак са подложени на повече премеждия, изпитвани са с повече неразбиране и неодобрение. Но всяко преодоляно препятствие е триумф, от който победителят изпитва истинско блаженство. Колкото повече инвестираме в тях, толкова по-значими ще са те за нас, тяхната стойност ще е по-голяма и ще ги ценим повече. Затова, каквото и да говорим за тези взаимоотношения, каквито и трудности да ги съпътстват, ако има сплотеност, ще има бъдеще. Ето защо никога не можем да обобщим разглежданата тук тема с еднозначно твърдение - то винаги има различни тълкувания. В тази пъстрота в заключение мога да отбележа, че взаимоотношенията в интеркултурните бракове са предизвикателни и само умелите ще им се насладят.

Литература

1. 90 години брак и чиста любов - най-възрастната двойка в света: http://www.vesti.bg/razvlechenia/lyubopitno/neshto-vyzmozhno-90-godini-brak-i-chista-liubov-6032026
2. Братанов П., Лекционен курс по Интеркултурен мениджмънт, 2015 ВУАРР - Пловдив
3. Братанов П., Функционалност на социалната комуникация, акад. изд.“Стопанство“, София, 2004.
4. Нацията ни загива, разберете го! Намаляваме с по 9 души на час: http://bultimes.com/natsiyata-ni-zagiva-razberete-go-namalyavame-s-po-9-dushi-na-chas/
5. Флирт или отношения: http://evalive.ru/relationships/193-flirt-ili-otnosheniya.html
6. Формула Успеха от Томаса Леонарда: http://evolution.com.ru/formula-uspexa-ot-tomasa-leonarda/
7. Хайди Клум и Сийл отново заедно: http://novini.rozali.com/lyubopitno/haidi-klum-i-siil-otnovo-zaedno.html